

ที่ กบ ๐๐๒๓.๓/ว ๑๖๒๕

ศาลากลางจังหวัดกระบี่
ถนนอุตรกิจ กบ ๘๑๐๐๐

มิถุนายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความร่วมมือดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ
เรียน นายอำเภอ ทุกอำเภอ และนายกเทศมนตรีเมืองกระบี่

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๙๑.๓/ว ๘๙๕ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๗
จำนวน ๑ ชุด

ด้วยกระทรวงมหาดไทยแจ้งว่า กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้มีหนังสือขอ
ความร่วมมือดำเนินการตามระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ เพื่อปฏิบัติการให้
เป็นไปตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๖ จำนวน ๔ ฉบับ ดังรายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

ในการนี้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การดำเนินงานด้านการส่งเสริม
และพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และแก้ไข
เพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงให้ดำเนินการ ดังนี้

๑. ให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยรับคำร้องขอมีบัตรประจำตัวคนพิการตามบันทึก
ข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) ระหว่างกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กับกระทรวงมหาดไทย
เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

๒. ขอความร่วมมืออำเภอ เป็นหน่วยงานรับคำร้องขอให้จัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคน
พิการ

๓. ท้องถิ่นจังหวัดและผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นอนุกรรมการตามระเบียบ
คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ว่าด้วยคณะอนุกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพ
ชีวิตคนพิการประจำจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๖

๔. ให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการประเภททั่วไป และพิจารณา
กำหนดระเบียบ หรือข้อปฏิบัติของกระทรวงมหาดไทย เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภทสามารถจัดตั้ง
และดำเนินกิจการศูนย์บริการคนพิการประเภททั่วไปให้ได้อย่างทั่วถึง

จึงเรียนมาเพื่อทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป สำหรับอำเภอให้แจ้งองค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นในเขตพื้นที่ทราบและพิจารณาดำเนินการด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมาน แสงสอาด)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด
กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น
โทร/โทรสาร ๐ ๗๕๖๑ ๑๘๙๙ , ๐ ๗๕๖๒ ๒๔๓๗

ศาลากลางจังหวัดกระบี่
 เลขที่ C10142
 วันที่ 11-0 ส.ย. 2557
 เวลา

๑๑ มิ.ย. ๒๕๕๗
 ที่ มท ๐๘๙๑.๓/ว ๘ ๙๕

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
 ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐
 วันที่ ๓๒๖๘
 เวลา ๑๑ มิ.ย. ๒๕๕๗

๒ มิถุนายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความร่วมมือดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ
 เรียบน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๒๑๑.๓/ว ๖๓๔
 ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๗

จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยกระทรวงมหาดไทยแจ้งว่า กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้มีหนังสือ
 ขอความร่วมมือดำเนินการตามระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ เพื่อปฏิบัติการ
 ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)
 พ.ศ. ๒๕๕๖ จำนวน ๔ ฉบับ ได้แก่

๑. ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์
 วิธีการ และเงื่อนไขการยื่นคำขอมิบัติประจำตัวคนพิการ การออกบัตร และการกำหนดเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ
 ออกบัตรประจำตัวคนพิการ การกำหนดสิทธิ หรือการเปลี่ยนแปลงสิทธิ และการขอสละสิทธิของคนพิการ และ
 อายุบัตรประจำตัวคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๖

๒. ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์วิธีการ
 และเงื่อนไขการร้องขอ การรวบรวมพยานหลักฐาน การไกล่เกลี่ย การวินิจฉัย และค่าตอบแทนของคณะกรรมการ
 หรือผู้ไกล่เกลี่ยเกี่ยวกับการกระทำในลักษณะที่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๖

๓. ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ว่าด้วยคณะกรรมการ
 ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการประจำจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๖

๔. ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์
 วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับศูนย์บริการคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๖

รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การดำเนินงานด้านการส่งเสริม
 และพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐
 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงขอให้จังหวัดพิจารณาดำเนินการ
 ในส่วนที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยรับคำร้องขอมิบัติประจำตัวคนพิการตามบันทึก
 ข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) ระหว่างกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กับกระทรวงมหาดไทย
 เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

๒. ประสานขอความร่วมมือให้อำเภอ เป็นหน่วยงานรับคำร้องขอให้จัดการเลือกปฏิบัติ
 โดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการ

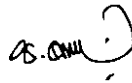
/ ๓. แจ้งท้องถิ่น ...

๓. แจ้างท้องถิ่นจังหวัดและผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอนุกรรมการตามระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ว่าด้วยคณะอนุกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการประจำจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๖

๔. แจ้างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการประเภททั่วไป และพิจารณากำหนดระเบียบ หรือข้อปฏิบัติของกระทรวงมหาดไทย เพื่อให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภทสามารถจัดตั้งและดำเนินกิจการศูนย์บริการคนพิการประเภททั่วไปให้ได้อย่างทั่วถึง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายไชยชัย เดชอมรธัญ)

รองอธิบดี รักษาราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการมีส่วนร่วม
ส่วนส่งเสริมการจัดการด้านสาธารณสุขและสวัสดิการสังคม
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๐ ต่อ ๔๑๓๕ / โทรสาร. ต่อ ๔๑๐๓

ด่วนที่สุด

บันทึกข้อความ

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เลขที่ 15462
วันที่ 24 ส.ค. 2557

ส่วนราชการ กระทรวงมหาดไทย สำนักงานปลัดกระทรวง สำนักงานโยธาและแผน โทร. ๐๘-๙๕๖๒-๖๕๙๙
 ที่ มท ๐๒๑๑.๗/๑๒๓๕ วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความร่วมมือดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
 คนพิการแห่งชาติ

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง และอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ด้วยกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ขอความร่วมมือกระทรวงมหาดไทย
 พิจารณาเกี่ยวกับระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติจำนวน ๔ ฉบับ
 รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้ โดยให้ดำเนินการ ดังนี้

๑. แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยรับคำร้องขอมีบัตรประจำตัวคนพิการตาม
 บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) ระหว่างกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กับ
 กระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๒
๒. แจ้งจังหวัดเพื่อขอความร่วมมือให้อำเภอ เป็นหน่วยงานรับคำร้องขอให้จัดการเลือก
 ปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการ
๓. แจ้งท้องถิ่นจังหวัดและผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอนุกรรมการตามระเบียบว่า
 ด้วยคณะอนุกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการประจำจังหวัด
๔. แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการประเภททั่วไป และพิจารณา
 กำหนดระเบียบ หรือข้อปฏิบัติของกระทรวงมหาดไทย เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภทสามารถ
 จัดตั้งและดำเนินกิจการศูนย์บริการคนพิการประเภททั่วไปได้อย่างทั่วถึง

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า การขอความร่วมมือของกระทรวงการพัฒนาสังคมและ
 ความมั่นคงของมนุษย์ดังกล่าว เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของหน่วยงานในสังกัด กำกับดูแลของกรมการปกครอง
 และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จึงขอให้หน่วยงานของท่าน พิจารณาว่าสามารถสนับสนุนให้ความร่วมมือ
 ในส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยให้ประสานการดำเนินการกับสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ
 แห่งชาติโดยตรง ทั้งนี้ ขอให้แจ้งผลการดำเนินการให้กระทรวงมหาดไทยทราบด้วย

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ณ.สส.
1725
24 ส.ค. 2557

(Handwritten signature)

(นายจรินทร์ จักกะพาก)

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย รักษาราชการแทน
 ปลัดกระทรวงมหาดไทย

สสส.
เลขรับ 492
วันที่ ๒๔ ส.ค. ๒๕๕๗
เวลา.....

(Handwritten mark)

588

สำนักน.	คน ส.
๕ ๖.๗, 2557	
เลขที่	636

พพ 882
 กอ 5 ก.พ 57

ที่ พม ๐๖๐๕/สคท

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
 ๑๐๓๔ ถนนกรุงเกษม แขวงมหานาค
 เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๐๐

๒๘ มกราคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความร่วมมือดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖
๒. ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยื่นคำขอมิบัตรประจำตัวคนพิการ การออกบัตร และการกำหนดเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจออกบัตรประจำตัวคนพิการ การกำหนดสิทธิหรือเปลี่ยนแปลงสิทธิ และการขอสละสิทธิของคนพิการ และอายุบัตรประจำตัวคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๖
๓. ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการร้องขอ การรวบรวมพยานหลักฐานการใกล้เคียง การวินิจฉัย และค่าตอบแทนของคณะกรรมการหรือผู้ใกล้เคียงเกี่ยวกับการกระทำในลักษณะที่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๖
๔. ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ว่าด้วย คณะอนุกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการประจำจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๖
๕. ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ว่าด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับศูนย์บริการคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๖

ด้วยคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติได้ออกระเบียบ จำนวน ๔ ฉบับ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จึงขอความร่วมมือมายังท่านได้โปรดพิจารณาดำเนินการ ดังนี้

๑. แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยรับคำร้องขอมิบัตรประจำตัวคนพิการตามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) ระหว่างกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กับกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒
๒. แจ้งจังหวัดเพื่อขอความร่วมมือให้อำเภอเป็นหน่วยงานรับคำร้องขอให้จัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒ 3
๓. แจ้งท้องถิ่นจังหวัดและผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอนุกรรมการตามระเบียบว่าด้วยคณะอนุกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการประจำจังหวัด ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓ +

/๔. แจ้งองค์กร...

๔. แจ้างองค์กรปกครองท้องถิ่นจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการประเภททั่วไป และพิจารณา กำหนดระเบียบหรือวิธีปฏิบัติของกระทรวงมหาดไทยเพื่อให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภทสามารถ จัดตั้งและดำเนินกิจการศูนย์บริการคนพิการประเภททั่วไปให้ได้อย่างทั่วถึง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณในความร่วมมื้อมด้วยดีมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิเชียร ชวลิต)

ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ

โทร ๐ ๒๓๕๔ ๓๓๘๑

โทรสาร ๐ ๒๓๕๔ ๓๘๙๙

ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ
ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยื่นคำขอมิบัตรประจำตัวคนพิการ
การออกบัตร และการกำหนดเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจออกบัตรประจำตัวคนพิการ การกำหนดสิทธิ
หรือการเปลี่ยนแปลงสิทธิ และการขอสละสิทธิของคนพิการ และอายุบัตรประจำตัวคนพิการ
พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดการออก
บัตรประจำตัวคนพิการให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ (๗) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
คนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และมาตรา ๑๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
คนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนา
คุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติจึงกำหนดระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ
แห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยื่นคำขอมิบัตรประจำตัวคนพิการ การออกบัตร
และการกำหนดเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจออกบัตรประจำตัวคนพิการ การกำหนดสิทธิหรือการเปลี่ยนแปลงสิทธิ
และการขอสละสิทธิของคนพิการ และอายุบัตรประจำตัวคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขการยื่นคำขอมิบัตรประจำตัวคนพิการ และการออกบัตร การกำหนดสิทธิหรือ
การเปลี่ยนแปลงสิทธิ การขอสละสิทธิของคนพิการ และอายุบัตรประจำตัวคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๖

(๒) ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขการยื่นคำขอมิบัตรประจำตัวคนพิการ และการออกบัตร การกำหนดสิทธิหรือ
การเปลี่ยนแปลงสิทธิ การขอสละสิทธิของคนพิการ และอายุบัตรประจำตัวคนพิการ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๔

(๓) ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขการยื่นคำขอมิบัตรประจำตัวคนพิการ และการออกบัตร การกำหนดสิทธิหรือ

การเปลี่ยนแปลงสิทธิ การขอสละสิทธิของคนพิการ และอายุบัตรประจำตัวคนพิการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“บัตร” หมายความว่า บัตรประจำตัวคนพิการ

“ผู้ถือบัตร” หมายความว่า ผู้มีชื่อเป็นเจ้าของบัตร

“ผู้ดูแลคนพิการ” หมายความว่า บิดา มารดา บุตร สามี ภรรยา ญาติ พี่น้อง หรือบุคคลอื่นใดที่รับดูแลหรืออุปการะคนพิการ

“นายทะเบียน” หมายความว่า นายทะเบียนกลางหรือนายทะเบียนจังหวัด

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ

ข้อ ๕ ให้ผู้อำนวยการรักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจกำหนดรูปแบบบัตร ข้อมูลของผู้ถือบัตร ตลอดจนแบบเอกสารต่าง ๆ เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบนี้ รวมทั้งมีอำนาจกำหนดวิธีปฏิบัติอื่นใด เพื่อพัฒนารูปแบบและวิธีการออกบัตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

หมวด ๑

การยื่นคำขอมีบัตรประจำตัวคนพิการ

ข้อ ๖ คนพิการซึ่งมีสัญชาติไทยไม่ว่าจะอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดอื่นอาจยื่นคำขอมีบัตรต่อสำนักงาน สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ศูนย์บริการคนพิการระดับจังหวัด หรือหน่วยงานของรัฐ ตามที่ผู้อำนวยการหรือผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศกำหนด แล้วแต่กรณี

ข้อ ๗ ในกรณีที่คนพิการเป็นผู้เยาว์ คนเสมือนไร้ความสามารถ หรือคนไร้ความสามารถ หรือในกรณีที่คนพิการมีสภาพความพิการถึงขั้นไม่สามารถไปยื่นคำขอด้วยตนเองได้ ผู้ปกครอง ผู้พิทักษ์ ผู้อนุบาลหรือผู้ดูแลคนพิการ แล้วแต่กรณี ยื่นคำขอแทนได้

ข้อ ๘ การยื่นคำขอมีบัตร ให้คนพิการหรือบุคคลตามข้อ ๗ ยื่นคำขอตามแบบที่ผู้อำนวยการกำหนดพร้อมด้วยเอกสารหลักฐาน ดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาเอกสารประจำตัวอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้
 - (ก) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
 - (ข) สำเนาบัตรประจำตัวข้าราชการ
 - (ค) สำเนาสูติบัตรสำหรับบุคคลอายุต่ำกว่าสิบห้าปี
 - (ง) หนังสือรับรองการเกิดตามแบบที่กรมการปกครองกำหนด
- (๒) สำเนาทะเบียนบ้านของคนพิการ

(๓) รูปถ่ายขนาด ๑ นิ้ว ถ่ายมาแล้วไม่เกิน ๖ เดือนจำนวน ๒ รูป ในกรณีที่คนพิการ ไม่ได้มายื่นคำขอด้วยตนเอง

(๔) เอกสารรับรองความพิการซึ่งรับรองโดยผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมของสถานพยาบาลของรัฐ หรือสถานพยาบาลเอกชนที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด เว้นแต่กรณีสภาพความพิการเป็นที่เห็นได้ โดยประจักษ์ตามประกาศสำนักงาน เรื่อง แบบและรายละเอียดของสภาพความพิการที่สามารถเห็นได้ โดยประจักษ์ไม่ต้องมีเอกสารรับรองความพิการ ทั้งนี้ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับคำขอถ่ายภาพสภาพความพิการ ไว้เป็นหลักฐาน

ในกรณีคนพิการมีหลักฐานตามทะเบียนบ้านว่ามีสัญชาติไทยและมีเลขประจำตัวประชาชน แต่ไม่มีเอกสารตาม (๑) ให้เจ้าหน้าที่รับคำขอออกบัตรบันทึกปากคำเจ้าบ้าน หรือพยานบุคคลหนึ่งคน ซึ่งเป็นข้าราชการระดับปฏิบัติการหรือเทียบเท่าขึ้นไป กำนัน หรือผู้ใหญ่บ้าน หรือประธานชุมชน ว่าเป็นบุคคลเดียวกันกับบุคคลที่มีชื่อตามทะเบียนบ้าน

ในกรณีบุคคลตามข้อ ๗ ยื่นคำขอแทนคนพิการ ให้นำสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือ สำเนาทะเบียนบ้านของบุคคลนั้นและหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าได้รับมอบอำนาจจากคนพิการหรือมีส่วน เกี่ยวข้องกับคนพิการเนื่องจากเป็นผู้ปกครอง ผู้พิทักษ์ ผู้อนุบาล หรือผู้ดูแลคนพิการ แล้วแต่กรณี

ในกรณีเอกสารหลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้เจ้าหน้าที่รับคำขอแจ้งผู้ยื่นคำขอดำเนินการแก้ไข ให้ถูกต้องครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนด หากผู้ยื่นคำขอไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องครบถ้วนภายใน ระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าไม่ประสงค์จะมีบัตรตามคำขอ

เจ้าหน้าที่รับคำขอตามวรรคสี่ หมายความว่า ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงาน กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ศูนย์บริการ คนพิการระดับจังหวัด โรงพยาบาล ราชการส่วนท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐซึ่งได้รับแต่งตั้ง จากผู้อำนวยการ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ให้มีหน้าที่ดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ในการออกบัตรตามระเบียบนี้

ข้อ ๙ ในกรณีการออกบัตรมีการเชื่อมโยงฐานข้อมูลกับสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย หรือหน่วยงานของรัฐอื่นแล้ว ให้ผู้อำนวยการประกาศยกเลิก โดยไม่ต้องมีเอกสารตามข้อ ๘ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ก็ได้

หมวด ๒

การออกบัตรและการกำหนดเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจออกบัตรประจำตัวคนพิการ

ข้อ ๑๐ บัตรมีสองประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) บัตรที่ออกด้วยระบบคอมพิวเตอร์

(๒) บัตรที่ไม่ได้ออกด้วยระบบคอมพิวเตอร์

ข้อ ๑๑ บัตรต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อตัว ชื่อสกุล วันเดือนปีเกิด รูปถ่าย ที่อยู่ตามทะเบียนบ้านในขณะยื่นคำขอ เลขประจำตัวประชาชน และประเภทความพิการของผู้ถือบัตร

(๒) ชื่อตัว ชื่อสกุล และเลขบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ดูแลคนพิการหนึ่งคน เว้นแต่ผู้ถือบัตรไม่มีผู้ดูแลคนพิการ

(๓) ลายมือชื่อ หรือตราลายมือชื่อของผู้อำนวยความสะดวก และตราประจำกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ วันออกบัตรและวันบัตรหมดอายุ เว้นแต่เป็นกรณีบัตรตามข้อ ๑๐ (๒) ให้เป็นลายมือชื่อของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจออกบัตร

กรณีรายการตาม (๒) ผู้ดูแลคนพิการต้องเป็นผู้ซึ่งมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านเดียวกันกับคนพิการ หรือเป็นผู้ดูแลคนพิการซึ่งคนพิการอาศัยอยู่ด้วยตามความเป็นจริง ในกรณีที่มีผู้ดูแลคนพิการ ทั้งสองประเภทดังกล่าว ให้ระบุชื่อผู้ดูแลคนพิการซึ่งคนพิการแจ้งว่าได้อุปการะหรืออาศัยอยู่ด้วย เป็นสำคัญ ทั้งนี้ กรณีคนพิการมีได้มาแจ้งหรือไม่สามารถแจ้งได้ ให้มีหนังสือจากข้าราชการ ลูกจ้างประจำ พนักงานราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ สมาชิกสภาท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือประธานชุมชน แห่งนั้นรับรองว่าบุคคลนั้นเป็นผู้ดูแลคนพิการจริง

ข้อ ๑๒ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจออกบัตร ได้แก่ นายทะเบียน หรือข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากผู้อำนวยการ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ให้มีอำนาจอนุมัติออกบัตร ให้แก่ผู้ถือบัตร

ข้อ ๑๓ เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจออกบัตรเห็นว่าผู้ยื่นคำขอได้ดำเนินการถูกต้องและครบถ้วน แล้วให้จัดเก็บข้อมูลของผู้ถือบัตรตามแบบที่ผู้อำนวยการกำหนดไว้ในระบบคอมพิวเตอร์เพื่อทำบัตร เว้นแต่กรณีการออกบัตรที่ไม่ได้ออกด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ให้เจ้าหน้าที่รับคำขอเขียนบันทึกรายการดังกล่าว ให้อนุมัติออกบัตรให้แก่ผู้ยื่นคำขอ

ในกรณีได้มีการอนุมัติบัตรแล้ว แต่ไม่สามารถออกบัตรให้แก่ผู้ถือบัตรได้ทัน ให้ผู้มีอำนาจออกบัตร มีหนังสือรับรองให้แก่ผู้ยื่นคำขอเพื่อใช้แทนบัตรตามระยะเวลาที่กำหนดได้ ทั้งนี้ ตามแบบที่ผู้อำนวยการ กำหนด

ข้อ ๑๔ ในกรณีเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจออกบัตรมีคำสั่งเป็นหนังสือไม่อนุมัติออกบัตรให้แก่ผู้ยื่นคำขอ ให้ผู้นั้นมีสิทธิยื่นอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อผู้ออกคำสั่งตามที่ได้รับคำขอนั้นภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งดังกล่าว

ให้ผู้ออกคำสั่งพิจารณาคำอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์ ดังกล่าวแล้ว ให้แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์พร้อมเหตุผลเป็นหนังสือต่อผู้อุทธรณ์ทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่พิจารณาอุทธรณ์เสร็จ

หมวด ๓

การกำหนดสิทธิหรือการเปลี่ยนแปลงสิทธิและการขอสละสิทธิของคนพิการ

ข้อ ๑๕ คนพิการซึ่งมีบัตรตามระเบียบนี้ มีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ ตลอดจนสวัสดิการ และความช่วยเหลืออื่นจากรัฐตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๑๖ เพื่อประโยชน์ในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิทธิตามข้อ ๑๕ ให้สำนักงานและหน่วยงานของรัฐจัดทำคู่มือการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิทธิดังกล่าว ทั้งนี้ คนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการอาจยื่นคำขอให้มีการกำหนดสิทธิหรือเปลี่ยนแปลงสิทธิต่อหน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายอื่นกำหนด หรือตามที่คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ หรือหน่วยงานของรัฐกำหนดก็ได้

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่มีการกำหนดสิทธิหรือเปลี่ยนแปลงสิทธิตามคำขอตามข้อ ๑๖ แล้ว ถ้าประสงค์จะขอสละสิทธินั้นให้คนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการ แล้วแต่กรณี แจ้งความประสงค์สละสิทธินั้นเป็นหนังสือต่อหน่วยงานของรัฐซึ่งกำหนดสิทธิหรือเปลี่ยนแปลงสิทธินั้น

หมวด ๔

อายุบัตรประจำตัวคนพิการ

ข้อ ๑๘ ให้บัตรมีอายุแปดปีนับแต่วันที่ออกบัตร

การออกบัตรตามวรรคหนึ่ง ให้แก่บุคคลผู้ถือบัตรมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป หรือมีสภาพความพิการเป็นที่เห็นได้โดยประจักษ์ ให้ใช้บัตรนั้นต่อไปได้ตลอดชีวิต

ข้อ ๑๙ เมื่อบัตรหมดอายุ ให้คนพิการหรือบุคคลตามข้อ ๗ ยื่นคำขอต่อเจ้าหน้าที่เพื่อขอให้ผู้มีอำนาจออกบัตรใหม่ ภายในสามสิบวันก่อนบัตรจะหมดอายุ

การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่งให้นำเอกสารหลักฐานตามข้อ ๘ (๑) (๒) หรือ (๓) และบัตรที่หมดอายุไปประกอบการพิจารณาด้วย

~~ข้อ ๒๐ เมื่อเจ้าหน้าที่รับคำขอได้รับคำขอตามข้อ ๑๙ แล้ว ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้~~

(๑) ตรวจสอบฐานข้อมูลทะเบียนกลางคนพิการ หากพบว่าผู้ถือบัตรเป็นบุคคลที่มีสภาพความพิการเป็นที่เห็นได้โดยประจักษ์ หรือเจ้าหน้าที่เห็นว่าผู้ถือบัตรยังคงมีสภาพความพิการเป็นไปตามฐานข้อมูล ก็เสนอออกบัตรให้แก่ผู้ยื่นคำขอได้

(๒) ในกรณีเจ้าหน้าที่เห็นว่าผู้ถือบัตรมีสภาพความพิการไม่เป็นไปตามฐานข้อมูล ก็ส่งผู้นั้นไปให้ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมตรวจวินิจฉัยและออกใบรับรองความพิการตามข้อ ๘ (๔) ก่อนเสนอออกบัตรให้แก่ผู้ยื่นคำขอต่อไป

ในกรณีได้มีการอนุมัติบัตรแล้ว แต่ไม่สามารถออกบัตรให้แก่ผู้ถือบัตรได้ทัน ให้นำความใน
ข้อ ๑๓ วรยศสอง มาใช้บังคับ

ข้อ ๒๑ เมื่อบัตรชำรุดสูญหาย หรือมีการเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญเกี่ยวกับคนพิการ
ซึ่งบุคคลดังกล่าวมีข้อมูลครบถ้วนในฐานข้อมูลทะเบียนคนพิการแล้ว ให้ยื่นคำขอมิบัตรใหม่ได้โดยนำ
เอกสารตามข้อ ๘ (๑) (๒) หรือ (๓) ประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๒๒ กรณีเจ้าหน้าที่ผู้รับคำขอตรวจสอบข้อมูลในฐานข้อมูลทะเบียนกลางคนพิการแล้ว
พบว่าข้อมูลของผู้ยื่นคำขอยังไม่ถูกต้องครบถ้วน ก็ให้สอบถามหรือขอเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมตามความจำเป็น
รายกรณี

ข้อ ๒๓ ในกรณีผู้ถือบัตรถึงแก่ความตายหรือได้รับการฟื้นฟูจนไม่มีสภาพความพิการหรือ
มีความประสงค์จะยกเลิกการมีบัตร ให้ผู้ถือบัตรหรือบุคคลตามข้อ ๗ แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ
ออกบัตรเพื่อจำหน่ายชื่อออกจากฐานข้อมูลทะเบียนบัตรต่อไป

กรณีผู้ถือบัตรหรือบุคคลตามข้อ ๗ มิได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ
ออกบัตรแต่งตั้งคณะทำงานตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วเสนอความเห็นต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจออกบัตร
พิจารณาจำหน่ายชื่อออกจากฐานข้อมูลทะเบียนบัตรต่อไป

การดำเนินการตามวรรคสอง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจออกบัตรมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถือบัตรหรือ
บุคคลตามข้อ ๗ ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้จำหน่ายชื่อออกจากฐานข้อมูลทะเบียนบัตรและ
แจ้งสิทธิอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือ รวมทั้งมีหนังสือแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ซึ่งเป็นภูมิลำเนาของบุคคลนั้นด้วย

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่มีการเชื่อมต่อข้อมูลคนพิการกับบัตรประจำตัวประชาชนครบถ้วนแล้ว
ให้ผู้อำนวยการประกาศให้ใช้บัตรประจำตัวประชาชนแทนบัตรประจำตัวคนพิการตามระเบียบนี้ได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖

สันติ พร้อมพัฒน์

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

ปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ

ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ

ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการร้องขอ การรวบรวมพยานหลักฐาน การไกล่เกลี่ย การวินิจฉัย และคำตอบแทนของคณะกรรมการหรือผู้ไกล่เกลี่ย เกี่ยวกับการกระทำในลักษณะที่เป็นการเลือกปฏิบัติ

โดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการ

พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดให้มีการปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คล่องตัว และสามารถปฏิบัติหน้าที่เพื่อคุ้มครองคนพิการได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ (๗) และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบมาตรา ๑๖ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติจึงกำหนดระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการร้องขอ การรวบรวมพยานหลักฐาน การไกล่เกลี่ย การวินิจฉัย และคำตอบแทนของคณะกรรมการหรือผู้ไกล่เกลี่ยเกี่ยวกับการกระทำในลักษณะที่เป็นการเลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการร้องขอและการวินิจฉัยเกี่ยวกับการกระทำในลักษณะที่เป็นการเลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการร้องขอและการวินิจฉัยเกี่ยวกับการกระทำในลักษณะที่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการ” หมายความว่า การแบ่งแยก การกีดกัน หรือ การจำกัดสิทธิบนพื้นฐานของความพิการซึ่งมีความมุ่งประสงค์หรือส่งผลให้คนพิการไม่สามารถเข้าถึงและ

ใช้ประโยชน์ได้จากสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานทั้งปวงบนพื้นฐานที่เท่าเทียมกับบุคคลอื่นทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ความเป็นพลเมือง หรือด้านอื่นใด รวมถึงการเลือกปฏิบัติในทุกรูปแบบ และการปฏิเสธการช่วยเหลือที่สมเหตุสมผล

“การช่วยเหลือที่สมเหตุสมผล” หมายความว่า การเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงที่จำเป็น และเหมาะสมโดยไม่ก่อให้เกิดภาระอันเกินควรหรือเกินสัดส่วน เฉพาะในกรณีที่เป็นไปเพื่อประกัน ว่าคนพิการได้อุปโภคและใช้สิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานทั้งปวงที่เท่าเทียมกับบุคคลอื่น

“คู่กรณี” หมายความว่า คนพิการซึ่งทำการร้องขอและผู้ถูกร้องที่เป็นหน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชนหรือบุคคลใดซึ่งถูกกล่าวหาว่ามีการกระทำที่เป็นการเลือกปฏิบัติ

“การร้องขอ” หมายความว่า การที่คนพิการซึ่งได้รับหรือจะได้รับความเสียหายจากการกระทำ ในลักษณะที่เป็นการเลือกปฏิบัติได้นำเสนอข้อเท็จจริงโดยทำเป็นคำร้องเพื่อให้คณะกรรมการได้มีคำสั่ง เพิกถอนการกระทำหรือห้ามมิให้กระทำการนั้นได้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ต่อคนพิการ

“การไกล่เกลี่ย” หมายความว่า กระบวนการยุติหรือระงับข้อพิพาทด้วยความตกลงยินยอม ของคู่กรณีเอง โดยที่มีผู้ไกล่เกลี่ยมาช่วยเหลือ แนะนำ เสนอแนะทางออกในการยุติหรือระงับข้อพิพาท ให้คู่กรณีต่อรองกันได้สำเร็จและสามารถจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการได้

“ประธานคณะผู้ไกล่เกลี่ย” หมายความว่า บุคคลซึ่งคณะอนุกรรมการ ผู้อำนวยการ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี แต่งตั้งตามบัญชีรายชื่อให้เป็นประธานคณะบุคคลผู้ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ย แต่ละกรณี

“คณะผู้ไกล่เกลี่ย” หมายความว่า บุคคลหรือคณะบุคคลซึ่งคณะอนุกรรมการ ผู้อำนวยการ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี แต่งตั้งตามบัญชีรายชื่อให้ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยแต่ละกรณี

“บัญชีรายชื่อ” หมายความว่า บัญชีรายชื่อบุคคลที่จะทำหน้าที่เป็นผู้ไกล่เกลี่ยตามประกาศ ของสำนักงาน หรือสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการแห่งชาติ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์แต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๕ ให้ผู้อำนวยการรักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจกำหนดวิธีปฏิบัติ ตลอดจนกำหนดแบบเอกสารต่าง ๆ เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบนี้

หมวด ๑

คณะอนุกรรมการจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการ

ข้อ ๖ ให้มีคณะอนุกรรมการจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการจำนวนไม่เกินเก้าคน ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งประกอบด้วยประธานอนุกรรมการและอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งสมาคมสภาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทยและองค์กรคนพิการแต่ละประเภทร่วมกันเสนอจำนวนไม่เกินห้าคน และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นจำนวนไม่เกินสี่คน

ให้ผู้อำนวยการเป็นเลขาธิการ และให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานเป็นผู้ช่วยเลขาธิการ ประธานอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้มาจากการเลือกกันเองของอนุกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้ง ทั้งนี้ ให้ผู้อำนวยการจัดให้มีการประชุมบุคคลที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการแล้วเสนอประธานกรรมการเพื่อพิจารณาแต่งตั้ง

ประธานอนุกรรมการและอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีผลงาน หรือประสบการณ์ด้านหนึ่งด้านใดที่เกี่ยวข้องกับงานด้านนิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ การศึกษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาปัตยกรรมศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ การบริหารราชการแผ่นดิน การจัดการความขัดแย้งสิทธิมนุษยชน การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ หรือด้านสวัสดิการสังคม

ข้อ ๗ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของประธานอนุกรรมการและอนุกรรมการ ดังนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปีบริบูรณ์

(๓) มีความเชี่ยวชาญและผลงานเชิงประจักษ์ตามที่กำหนด

(๔) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) ไม่เป็นกรรมการบริหาร หรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา ข้าราชการการเมือง หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือเคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวแต่พ้นจากตำแหน่ง ไม่น้อยกว่าสองปี

(๖) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๗) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษหรือหมิ่นประมาท

ข้อ ๘ ประธานอนุกรรมการและอนุกรรมการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่ ได้รับแต่งตั้ง ให้ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งดำรงตำแหน่งได้ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

เมื่อครบกำหนดวาระตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการแต่งตั้งประธานอนุกรรมการหรืออนุกรรมการขึ้นใหม่ ภายในหกสิบวัน ในระหว่างที่ยังไม่ได้แต่งตั้งประธานอนุกรรมการหรืออนุกรรมการขึ้นใหม่ ให้ประธานอนุกรรมการหรืออนุกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่าประธานอนุกรรมการหรืออนุกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่ประธานอนุกรรมการหรืออนุกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

ข้อ ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ประธานอนุกรรมการหรืออนุกรรมการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๗
- (๔) คณะกรรมการให้ออก

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ประธานอนุกรรมการหรืออนุกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งผู้อื่นเป็นประธานอนุกรรมการหรืออนุกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ทั้งนี้ ให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน ทั้งนี้ กรณีการแต่งตั้งประธานอนุกรรมการเมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๖ วรรคสามแล้ว

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งประธานอนุกรรมการหรืออนุกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่อนุกรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นอนุกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งได้เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของประธานอนุกรรมการหรืออนุกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

ข้อ ๑๑ การประชุมของคณะอนุกรรมการ ต้องมีอนุกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนอนุกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม ในกรณีที่ประธานอนุกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้อนุกรรมการซึ่งมาประชุมเลือกอนุกรรมการคนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่แทนการวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก อนุกรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๒ ให้คณะอนุกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) วินิจฉัยปัญหาการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการตามที่มีการร้องขอแทนคณะกรรมการ ตามมาตรา ๖ (๕)

(๒) เตรียมคำวินิจฉัยและเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการติดตามตรวจสอบปัญหาการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการทั้งทางด้าน การกำหนดนโยบาย กฎระเบียบ มาตรการ โครงการหรือวิธีปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน หรือบุคคลใด

(๓) กำหนดแบบคำร้องขอ แบบสอบข้อเท็จจริง สัญญาประนีประนอม และกำหนดวิธีปฏิบัติอื่นใด เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบนี้

(๔) โกล่เกลี่ยหรือมอบหมายอนุกรรมการดำเนินการไกล่เกลี่ยก่อนมีการวินิจฉัยการร้องขอ รวมทั้งไกล่เกลี่ยกรณีดำเนินการในระดับหน่วยงานหรือจังหวัดแล้ว แต่ไม่สำเร็จและอาจมอบหมายให้ ผู้ไกล่เกลี่ยปฏิบัติหน้าที่แทนก็ได้

(๕) จัดทำรายงานสถานการณ์การเลือกปฏิบัติและผลการดำเนินงานประจำปีเสนอต่อ คณะกรรมการอย่างน้อยปีละครั้ง

(๖) ดำเนินการอื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

การวินิจฉัยปัญหาตาม (๑) กรณีคณะกรรมการเห็นว่าผลการวินิจฉัยจะมีผลกระทบต่อ สาระสำคัญแห่งสิทธิของคนพิการอย่างกว้างขวาง ให้เสนอคณะกรรมการวินิจฉัย

การติดต่อกับภายนอก ให้ประธานอนุกรรมการ หรือเลขานุการเป็นผู้แทนของคณะกรรมการ ให้สำนักกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ

หมวด ๒

การร้องขอให้วินิจฉัยปัญหาการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการ

ข้อ ๑๓ ผู้มีสิทธิร้องขอ ได้แก่

(๑) คนพิการที่ได้รับความเสียหายหรือจะได้รับความเสียหายจากการกระทำที่มีลักษณะ การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการ หรือ

(๒) ผู้ดูแลคนพิการ ในกรณีคนพิการเป็นผู้เยาว์ คนเสมือนไร้ความสามารถ หรือคนไร้ความสามารถ หรือในกรณีที่คนพิการมีสภาพความพิการถึงขั้นไม่สามารถไปร้องขอด้วยตนเองได้ หรือ

(๓) องค์กรด้านคนพิการ หรือบุคคลที่ได้รับมอบอำนาจจากคนพิการ หรือผู้ดูแลคนพิการ ให้ดำเนินการร้องขอแทน

ข้อ ๑๔ ให้บุคคลตามข้อ ๑๓ ร้องขอเป็นหนังสือหรือส่งทางไปรษณีย์หรือด้วยวาจาหรือด้วย วิธีการอื่นใดเพื่อให้คณะกรรมการ หรือคณะกรรมการดำเนินการวินิจฉัยและมีคำสั่งตามที่กำหนดไว้ ในระเบียบนี้โดย

(๑) ในกรุงเทพมหานครให้ร้องขอต่อสำนักงาน หรือหน่วยงานในสังกัดกรมพัฒนาสังคมและ สวัสดิการที่อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการประกาศกำหนด หรือกรุงเทพมหานครหรือหน่วยงาน ในสังกัดกรุงเทพมหานคร หรือหน่วยงานอื่น ตามที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด

(๒) ในจังหวัดอื่นให้ร้องขอต่อสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ศูนย์บริการคนพิการระดับจังหวัด หรือหน่วยงานอื่นตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศกำหนด

การรับคำร้องขอตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ร้องเป็นสำคัญโดยไม่จำเป็น ที่ผู้ร้องมีภูมิลำเนาหรือมูลข้อพิพาทเกิดขึ้นที่ใด แต่ในการรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อเสนอคณะกรรมการ ก็ให้หน่วยงานที่รับคำขอส่งเรื่องให้หน่วยงานอันเป็นที่เกิดมูลพิพาทดำเนินการต่อไปได้

ข้อ ๑๕ เมื่อได้รับการร้องขอตามข้อ ๑๔ แล้ว ให้นำหน่วยงานซึ่งรับการร้องขอดำเนินการลงเลขรับเรื่องและลงสารบบตามประเภทของข้อพิพาท และมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง พร้อมทั้งเสนอความเห็นต่อหัวหน้าหน่วยงานหรือองค์กรที่รับคำขอดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริงภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่รับคำร้องขอเพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการต่อไป

ในกรณีที่มีความจำเป็นไม่อาจดำเนินการได้ภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง อาจขอขยายเวลาได้อีกไม่เกิน ๓๐ วัน เว้นแต่มีการร้องขอให้ไกล่เกลี่ยก็ให้ดำเนินการตามหมวด ๔ ก่อนเสนอคณะกรรมการต่อไป

ในการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่ง หากเจ้าหน้าที่รับเรื่องเห็นว่าเป็นกรณีที่ผู้ร้องต้องใช้สิทธิเรียกร้องทางศาลตามมาตรา ๑๖ ภายในกำหนดอายุความ ก็ให้เจ้าหน้าที่แนะนำแก่ผู้ร้องด้วย

หมวด ๓

การรวบรวมพยานหลักฐาน

ข้อ ๑๖ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับคำขอตามข้อ ๑๕ ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริงพร้อมสรุปความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการ หรือคณะกรรมการโดยเร็ว แต่ต้องเปิดโอกาสให้คู่กรณีชี้แจงเป็นหนังสือและแสดงพยานหลักฐานประกอบคำชี้แจงของตนตามควรแก่กรณี ทั้งนี้ ให้คู่กรณีแสดงพยานหลักฐานของฝ่ายตนภายในระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่หรือคณะกรรมการหรือคณะกรรมการกำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน เว้นแต่กรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนอาจกำหนดเวลาน้อยกว่านี้ได้

คณะกรรมการ หรือคณะกรรมการมีอำนาจอนุญาตให้คู่กรณีชี้แจงด้วยวาจาต่อหน้าคณะกรรมการ หรือจะมอบหมายให้อนุกรรมการดำเนินการได้ส่วนวิธีการอื่นใดได้

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจมอบหมายให้อนุกรรมการหรือเจ้าหน้าที่รับผิดชอบสำนวนดำเนินการเดินเผชิญสืบเพื่อตรวจสอบ หรือแสวงหาข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสมเพื่อเสนอข้อเท็จจริงและความเห็นต่อคณะกรรมการ ทั้งนี้ คณะกรรมการจะรับฟังพยานหลักฐานอื่นนอกจากข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานของคู่กรณีได้ตามที่เห็นสมควร

กรณีบุคคลที่เชิญมาให้ถ้อยคำแต่ไม่ยอมมา โดยปราศจากเหตุผลอันสมควรให้คณะกรรมการแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อพิจารณาใช้อำนาจตามมาตรา ๑๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๑๗ ในการรวบรวมข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาการร้องขอจะต้องเปิดโอกาสให้คู่กรณีได้แสดงพยานหลักฐานของฝ่ายตนภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าคู่กรณีมิได้ปฏิบัติภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าคู่กรณีที่ไม่ได้แสดงพยานหลักฐานนั้นหรือไม่มีพยานหลักฐานสนับสนุนหรือยอมรับข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานของคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่ง แล้วแต่กรณี ให้คณะกรรมการพิจารณาจัดทำกรณินิจฉัยหรือจะพิจารณารวบรวมข้อเท็จจริงเพิ่มเติมต่อไปก็ได้

หมวด ๔
การไกล่เกลี่ยเพื่อระงับข้อพิพาทส่วนที่ ๑
ผู้ไกล่เกลี่ย

ข้อ ๑๘ ให้สำนักงาน และสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด จัดให้มี บัญชีรายชื่อโดยจำนวนบุคคลในบัญชีรายชื่อให้เป็นไปตามที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่าห้าคน ในจำนวนดังกล่าวต้องเป็นคณพิการหรือผู้ดูแลคณพิการอย่างน้อยหนึ่งคน โดยให้ผู้อำนวยการหรือพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด แล้วแต่กรณี ประกาศระยะเวลาในการรับสมัครบุคคลเป็นผู้ไกล่เกลี่ยไว้ หรือจะดำเนินการสรรหาจากผู้ทรงคุณวุฒิโดยความยินยอมของผู้นั้นเพื่อเป็นผู้ไกล่เกลี่ยด้วยก็ได้

ให้ผู้อำนวยการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด หรือผู้อำนวยการศูนย์บริการ คณพิการระดับจังหวัด แล้วแต่กรณี แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อตรวจสอบคุณสมบัติและเสนอความเห็นต่อ ผู้อำนวยการหรือผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ได้รับมอบหมาย แล้วแต่กรณี เพื่อให้ความเห็นชอบต่อบัญชี รายชื่อดังกล่าว แบบเอกสารการรับสมัครและการสรรหาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะอนุกรรมการ กำหนด

กรณีที่จังหวัดใดได้จัดตั้งศูนย์บริการคณพิการระดับจังหวัดแล้ว ให้หน้าที่ตามวรรคหนึ่งเป็นของ ศูนย์บริการคณพิการระดับจังหวัดนั้น

ข้อ ๑๙ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครหรือผู้ซึ่งได้รับการสรรหาเป็นผู้ไกล่เกลี่ย มีดังต่อไปนี้

ก. คุณสมบัติ

(๑) เป็นผู้ที่มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปีบริบูรณ์

(๒) เป็นบุคคลที่มีประสบการณ์เชิงวิชาชีพที่เหมาะสมกับการทำหน้าที่ไกล่เกลี่ย ไม่น้อยกว่าหนึ่งปี หรือผ่านการอบรมหลักสูตรการไกล่เกลี่ยตามที่คณะอนุกรรมการกำหนดหรือหลักสูตรอื่น ที่คณะอนุกรรมการให้ความเห็นชอบ

ข. ลักษณะต้องห้าม

(๑) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษ สำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หมิ่นประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๔) เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย

(๕) เป็นผู้ถูกถอดถอนออกจากบัญชีรายชื่อผู้ไกล่เกลี่ยตามระเบียบนี้

ให้ผู้อำนวยความสะดวก หรือพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดออกเอกสารรับรอง การขึ้นบัญชีรายชื่อเป็นผู้ใกล้เคียงตามแบบที่ผู้อำนวยความสะดวกกำหนดและปิดประกาศบัญชีรายชื่อไว้ ณ สถานที่ตั้งของหน่วยงานที่มีหน้าที่รับคำขอหรือเผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงานรับคำขอและตรวจสอบ บัญชีรายชื่อเป็นประจำทุกปีปฏิทิน ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงรายชื่อบุคคลในบัญชีรายชื่อให้จัดทำ บัญชีรายชื่อใหม่และปิดประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ข้อ ๒๐ ให้ผู้ใกล้เคียงพ้นจากบัญชีรายชื่อ เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออกโดยยื่นเป็นหนังสือต่อหัวหน้าหน่วยงาน

(๓) ผู้อำนวยความสะดวกหรือผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสั่งให้พ้นจากบัญชีรายชื่อ

เพราะขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๑๙

(๔) ไม่เข้าร่วมการใกล้เคียงตามกำหนดนัดหมายติดต่อกันเกินสองครั้ง โดยไม่แจ้งเหตุผล ความจำเป็นต่อประธานคณะผู้ใกล้เคียง

(๕) ถูกถอดถอนให้พ้นจากบัญชีรายชื่อ

(๖) ไม่เข้าอบรมเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการใกล้เคียงข้อพิพาทที่สำนักงานหรือสำนักงานพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดจัดขึ้น หรือตามหลักสูตรที่คณะกรรมการเห็นชอบติดต่อกันเกินสองครั้ง โดยไม่แจ้งเหตุผลความจำเป็น

(๗) ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณหรือจริยธรรม ตามข้อ ๒๑

ข้อ ๒๑ ผู้ใกล้เคียงต้องถือปฏิบัติตามจรรยาบรรณหรือจริยธรรม ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเป็นกลาง อีสุระ ยุติธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ

(๒) เข้าร่วมการใกล้เคียงในกรณีพิพาททุกครั้ง เว้นแต่แจ้งเหตุผลความจำเป็นล่วงหน้าให้

หน่วยงานที่รับผิดชอบทราบ

(๓) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรวดเร็วไม่ทำให้การใกล้เคียงในกรณีพิพาทล่าช้าเกินสมควร

(๔) ซื่อสัตย์สุจริตไม่เรียกรับหรือรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากคู่กรณีหรือบุคคลอื่นที่มี

ส่วนเกี่ยวข้องกับข้อพิพาท

(๕) ใช้วาจาสุภาพในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ใกล้เคียง

(๖) รักษาความลับที่เกี่ยวข้องกับการใกล้เคียง

(๗) ไม่ชี้ขาดกรณีพิพาทหรือบีบบังคับให้คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายลงลายมือชื่อ

ในสัญญาประนีประนอมยอมความ

ข้อ ๒๒ เมื่อคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งร้องเรียนว่าประธานคณะผู้ใกล้เคียงหรือผู้ใกล้เคียง ผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณหรือจริยธรรมตามข้อ ๒๑ ให้ผู้แต่งตั้งดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริง เมื่อผลการสอบสวนปรากฏว่ามีมูลและเป็นกรณีประพฤติผิดจรรยาบรรณหรือจริยธรรมตาม (๑) (๔)

(๖) หรือ (๗) ให้ดำเนินการถอดถอนผู้นั้นพ้นจากบัญชีรายชื่อ ถ้าเป็นกรณีอื่นให้ดำเนินการว่ากล่าว ตักเตือนหรือสั่งให้พ้นจากการทำหน้าที่ผู้ไกล่เกลี่ยในกรณีพิพาทนั้น

ในระหว่างการสอบสวนข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่ง ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้แต่งตั้งว่าจะให้ผู้ไกล่เกลี่ย ผู้นั้นหยุดการปฏิบัติหน้าที่หรือไม่

ข้อ ๒๓ ให้สำนักงานหรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายจากสำนักงานจัดให้มีการอบรมความรู้ แก่ผู้ไกล่เกลี่ยหรือบุคคลที่ประสงค์จะขึ้นบัญชีเป็นผู้ไกล่เกลี่ยตามหลักสูตรที่คณะกรรมการกำหนด หรือเห็นชอบ

ส่วนที่ ๒

การดำเนินการไกล่เกลี่ย

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่หัวหน้าหน่วยงานที่มีหน้าที่รับคำขอเห็นเอง หรือเมื่อคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ประสงค์จะให้มีการไกล่เกลี่ยเพื่อให้ข้อพิพาทระงับโดยเร็ว ก็ให้แจ้งความประสงค์เป็นคำร้องขอต่อ หน่วยงานที่มีหน้าที่รับคำขอโดยจะทำเป็นหนังสือส่งด้วยตนเองหรือส่งทางไปรษณีย์หรือแจ้งด้วยวาจาก็ได้ ในกรณีแจ้งด้วยวาจา ให้เจ้าหน้าที่จดแจ้งรายละเอียดและให้ผู้ร้องลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานหรือโดยวิธี อื่นใด

เมื่อหัวหน้าหน่วยงานที่มีหน้าที่รับคำขอได้รับคำร้องขอหรือให้ความเห็นตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้แจ้งให้คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งทราบและสอบถามว่าประสงค์จะเข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยหรือไม่ หากเป็น กรณีที่มีคู่กรณีหลายฝ่ายให้แจ้งและสอบถามคู่กรณีทุกฝ่าย

เมื่อคู่กรณีทุกฝ่ายตกลงยินยอมที่จะเข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยให้หัวหน้าหน่วยงานที่มีหน้าที่ รับคำขอเสนอรายชื่อผู้ไกล่เกลี่ยตามบัญชีรายชื่อต่อผู้อำนวยการหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาแต่งตั้งเป็นประธานคณะผู้ไกล่เกลี่ยและคณะผู้ไกล่เกลี่ยอีกไม่เกินสามคนในจำนวนดังกล่าว ให้มีผู้แทนองค์กรด้านคนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการอย่างน้อยหนึ่งคนเข้าร่วมเป็นผู้ไกล่เกลี่ยด้วย เว้นแต่ ไม่มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อเพื่อทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยในแต่ละกรณี

ข้อ ๒๕ เมื่อแต่งตั้งคณะผู้ไกล่เกลี่ยแล้ว ให้หัวหน้าหน่วยงานที่มีหน้าที่รับคำขอแจ้งให้ประธาน คณะผู้ไกล่เกลี่ยนัดประชุมคณะผู้ไกล่เกลี่ยภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มิคณะผู้ไกล่เกลี่ยครบถ้วนเพื่อพิจารณา คำร้องขอไกล่เกลี่ย

ในกรณีที่คณะผู้ไกล่เกลี่ยได้ดำเนินการไกล่เกลี่ยแล้วพบว่าผู้ร้องขอใช้สิทธิโดยไม่สุจริตหรือ การดำเนินการต่อไปจะเป็นผลให้เกิดการได้เปรียบหรือเสียเปรียบแก่คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งในการดำเนินคดี ทางศาลให้คณะผู้ไกล่เกลี่ยมีมติให้ยุติเรื่อง

ข้อ ๒๖ การดำเนินการไกล่เกลี่ยโดยปกติให้กระทำ ณ สถานที่หน่วยงานที่มีหน้าที่รับคำร้องขอ แต่ในกรณีจำเป็นให้ประธานคณะผู้ไกล่เกลี่ยกำหนดให้ดำเนินการ ณ สถานที่อื่นตามความเหมาะสมก็ได้ แต่ต้องแจ้งให้คู่กรณีทราบล่วงหน้าตามสมควร

ข้อ ๒๗ ให้หน่วยงานที่มีหน้าที่รับคำขอส่งหนังสือนัดหมายการไกล่เกลี่ยแจ้งวันเวลาและสถานที่ไปยังคู่กรณีทุกฝ่ายภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คณะผู้ไกล่เกลี่ยรับคำร้องขอไว้พิจารณาสำหรับการนัด ครั้งต่อ ๆ ไป ให้ประธานคณะผู้ไกล่เกลี่ยเป็นผู้กำหนดและแจ้งให้คู่กรณีทุกฝ่ายทราบและบันทึกการนัดหมาย ไว้ในสารบบการไกล่เกลี่ยโดยให้หน่วยงานที่รับคำขอเป็นผู้ส่งหนังสือ

ข้อ ๒๘ ถ้าคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทุกฝ่ายไม่มาตามกำหนดที่ประธานคณะผู้ไกล่เกลี่ยนัดหมาย โดยไม่แจ้งเหตุผลหรือไม่ขอเลื่อนวันนัดหมาย ให้ประธานคณะผู้ไกล่เกลี่ยส่งเลื่อนนัดไปอีกสิบห้าวันนับแต่ วันนัดหมายครั้งแรก หากไม่มาอีกให้ส่งจำหน่ายคำร้องขอไกล่เกลี่ยและสั่งยุติเรื่อง แล้วเสนอต่อ ผู้อำนวยการหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี เพื่อรายงานต่อคณะอนุกรรมการและให้ถือว่าคณะผู้ไกล่เกลี่ย ไม่เคยรับคำร้องขอไกล่เกลี่ยนั้นมาแต่ต้น ในกรณีอื่นให้คณะผู้ไกล่เกลี่ยดำเนินการตามที่เห็นสมควรต่อไป

ข้อ ๒๙ ก่อนเริ่มต้นกระบวนการไกล่เกลี่ย ให้ประธานคณะผู้ไกล่เกลี่ยชี้แจงวิธีการไกล่เกลี่ย ให้คู่กรณีทุกฝ่ายทราบ

ข้อ ๓๐ การไกล่เกลี่ยทุกครั้งให้คณะผู้ไกล่เกลี่ยดำเนินการให้คู่กรณีตกลงยินยอมผ่อนผัน ให้แก่กันโดยเปิดโอกาสให้คู่กรณีเสนอข้อผ่อนผันให้แก่กัน ทั้งนี้ ห้ามมิให้ผู้ไกล่เกลี่ยชี้ขาด

ข้อ ๓๑ ให้คณะผู้ไกล่เกลี่ยรับฟังข้อเท็จจริงเบื้องต้นเกี่ยวกับข้อพิพาทจากคู่กรณีทุกฝ่าย โดยให้รับฟังข้อเท็จจริงต่อหน้าคู่กรณีพร้อมกัน ทั้งนี้ ในการไกล่เกลี่ยนั้นจะไกล่เกลี่ยพร้อมกันหรือแยกกันก็ได้ แต่ในการตกลงกันนั้นให้กระทำต่อหน้าคู่กรณีทุกฝ่าย

ข้อ ๓๒ เมื่อคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งร้องขอหรือคณะผู้ไกล่เกลี่ยเห็นสมควรอาจให้นำพยานบุคคล เข้าชี้แจงหรือให้ข้อมูลก็ได้ แต่ทั้งนี้ คณะผู้ไกล่เกลี่ยต้องคำนึงถึงหลักการที่จะให้การไกล่เกลี่ยเสร็จสิ้นไป โดยเร็ว

ข้อ ๓๓ ในระหว่างดำเนินการดำเนินการไกล่เกลี่ยหากคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่สมัครใจที่จะให้ ดำเนินการไกล่เกลี่ยต่อไปคู่กรณีฝ่ายนั้นมีสิทธิขอกเลิกการไกล่เกลี่ยต่อประธานคณะผู้ไกล่เกลี่ยโดยทำเป็น หนังสือหรือด้วยวาจาหรือโดยวิธีอื่นก็ได้และให้คณะผู้ไกล่เกลี่ยส่งจำหน่ายคำร้องขอไกล่เกลี่ยและสั่งยุติเรื่อง และดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในระเบียบ

ข้อ ๓๔ ในระหว่างดำเนินการดำเนินการไกล่เกลี่ยถ้าผู้ไกล่เกลี่ยต้องพ้นจากบัญชีรายชื่อหรือไม่อาจ ดำเนินการไกล่เกลี่ยต่อไปได้ด้วยเหตุอื่นหรือคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีความประสงค์ขอเปลี่ยนตัวผู้ไกล่เกลี่ย ให้หัวหน้าหน่วยงานที่มีหน้าที่รับคำขอเสนอความเห็นต่อผู้อำนวยการหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่ กรณี พิจารณาเปลี่ยนตัวผู้ไกล่เกลี่ยใหม่จากบัญชีรายชื่อได้

การเปลี่ยนตัวผู้ไกล่เกลี่ยใหม่ตามวรรคหนึ่ง ไม่กระทบถึงกระบวนการไกล่เกลี่ยที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๓๕ การดำเนินการไกล่เกลี่ยต้องให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาสามเดือนนับแต่วันที่หน่วยงานที่มีหน้าที่รับคำขอได้ลงเรื่องในสารบบการไกล่เกลี่ย เว้นแต่มีความจำเป็นและคู่กรณียินยอมให้ขยายระยะเวลาได้อีกครั้งไม่เกินสามเดือน หากการไกล่เกลี่ยยังไม่ได้ข้อยุติให้ผู้ไกล่เกลี่ยส่งจำหน่ายคำร้องแล้วส่งให้ดำเนินการวินิจฉัยตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในระเบียบ

ข้อ ๓๖ เมื่อคู่กรณีไม่อาจตกลงกันได้ ให้ผู้ไกล่เกลี่ยส่งจำหน่ายคำร้องและดำเนินการเพื่อให้มีคำวินิจฉัยต่อไป

ส่วนที่ ๓

การรายงาน

ข้อ ๓๗ เมื่อคู่กรณีตกลงกันได้ให้คณะผู้ไกล่เกลี่ยจัดให้มีการทำสัญญาประนีประนอมยอมความระหว่างคู่กรณีตามแบบที่คณะอนุกรรมการกำหนดและให้คู่กรณีทุกฝ่ายและผู้ไกล่เกลี่ยลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๓๘ ให้คณะผู้ไกล่เกลี่ยจัดให้มีการบันทึกสรุปผลของการไกล่เกลี่ยทุกครั้งเสนอต่อหัวหน้าหน่วยงานที่มีหน้าที่รับคำขอเพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายค่าตอบแทนและค่าจ่ายอื่นแก่คณะผู้ไกล่เกลี่ยและผู้เกี่ยวข้องเพื่อเก็บรวบรวมไว้ในสารบบการไกล่เกลี่ยของหน่วยงานแล้ว ให้หัวหน้าหน่วยงานเสนอรายงานต่อผู้อำนวยการหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี เพื่อรายงานให้คณะอนุกรรมการทราบต่อไป

หมวด ๕

การวินิจฉัยการร้องขอ

ข้อ ๓๙ การวินิจฉัยและการออกคำสั่งชี้ขาดของคณะอนุกรรมการ หรือคณะกรรมการอย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

- (๑) เลขที่คำวินิจฉัย
- (๒) ชื่อผู้ร้องขอ
- (๓) หน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ องค์กรเอกชนหรือบุคคลใดที่เป็นเหตุแห่งการร้องขอ
- (๔) เหตุแห่งการร้องขอ
- (๕) ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายในเรื่องที่มีการร้องขอ
- (๖) เหตุผลแห่งการวินิจฉัยและการออกคำสั่ง
- (๗) การวินิจฉัยและการออกคำสั่งในประเด็นแห่งการร้องขอ
- (๘) คำสั่งให้หยุดการกระทำหรือกระทำการให้เหมาะสม (ถ้ามี)
- (๙) ลายมือชื่อผู้วินิจฉัยเฉพาะที่ลงมติเห็นชอบ

กรณีอนุกรรมการหรือกรรมการคนใดไม่เห็นด้วยกับการวินิจฉัยและการออกคำสั่งให้บันทึกเหตุผลแนบไปกับการวินิจฉัยและการออกคำสั่งนั้นด้วย

คำวินิจฉัยตามวรรคหนึ่ง ไม่ตัดสิทธิผู้เสียหายที่จะร้องต่อศาลที่อยู่ในเขตอำนาจได้

คำวินิจฉัยหรือคำสั่งของคณะอนุกรรมการ หรือคณะกรรมการให้เป็นที่สุด คู่กรณีไม่เห็นด้วยก็ให้ดำเนินการเพิกถอนโดยเสนอต่อศาลที่มีเขตอำนาจตามที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๔๐ ก่อนคณะกรรมการจะมีการวินิจฉัยและการออกคำสั่งอาจมอบหมายให้คณะอนุกรรมการหรือสำนักงานหรือหน่วยงานของรัฐอื่นหรือบุคคลอื่นใดดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริงหรือใกล้เคียงอีกก็ได้

เมื่อคณะอนุกรรมการหรือคณะกรรมการได้ลงมติในการวินิจฉัยและออกคำสั่งเรื่องใดแล้วให้สำนักงานยกร่างคำวินิจฉัยและคำสั่งเสนอต่ออนุกรรมการหรือกรรมการเป็นรายบุคคลเพื่อพิจารณาลงนามในคำวินิจฉัยและคำสั่งแล้วแจ้งให้คู่กรณีทราบต่อไป

การขอพิจารณาใหม่ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

ข้อ ๔๑ ให้สำนักงานมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) รับผิดชอบในงานเลขานุการของคณะอนุกรรมการ
- (๒) ดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาการร้องขอ
- (๓) ศึกษาและรวบรวมข้อเท็จจริงพร้อมทั้งจัดทำร่างการวินิจฉัยและการออกคำสั่งเพื่อเสนอต่อคณะอนุกรรมการ หรือคณะกรรมการ
- (๔) วิเคราะห์เหตุแห่งการร้องขอเพื่อเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงวิธีปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐหรือวิธีปฏิบัติขององค์กรเอกชนหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง
- (๕) เผยแพร่คำวินิจฉัยต่อสาธารณะ
- (๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมอบหมาย

หมวด ๖

อัตราค่าตอบแทนอนุกรรมการและผู้ใกล้เคียง

ข้อ ๔๒ ให้คณะอนุกรรมการได้รับค่าตอบแทนในการประชุม โดยเบิกจ่ายเป็นค่าเบี้ยประชุมรายเดือน หรือรายครั้งก็ได้ และอนุกรรมการมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนในการเดินเผชิญสืบหรือไต่สวนพยานตามที่คณะอนุกรรมการมอบหมาย ทั้งนี้ ตามอัตราที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ในกรณีมิได้กำหนดอัตราตามวรรคหนึ่ง ให้คณะอนุกรรมการได้รับค่าตอบแทนตามระเบียบของทางราชการ

ข้อ ๔๓ ให้ผู้ใกล้ชิดได้รับคำตอบแทนในการปฏิบัติงานตามอัตราที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ข้อ ๔๔ คำตอบแทนอื่นของคณะกรรมการ หรือผู้ใกล้ชิดในการเดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ ให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายเดินทางไปราชการ โดยเทียบเท่ากับข้าราชการระดับชำนาญการพิเศษ เว้นแต่ผู้นั้นเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๔๕ คำตอบแทนบุคคลอื่นที่เจ้าหน้าที่หรือคณะกรรมการ หรือผู้ใกล้ชิดเชิญมาให้ข้อเท็จจริงหรือถูกเรียกมาให้ข้อเท็จจริงในการสอบข้อเท็จจริง หรือใกล้ชิด และผู้พามา ให้เบิกคำตอบแทน ในลักษณะค่าป่วยการพยานเหมาะสมตามอัตราที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ข้อ ๔๖ ให้ผู้อำนวยการหรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจอนุมัติค่าใช้จ่ายตามระเบียบนี้ และกรณีมีความจำเป็นให้ข้าราชการหรือพนักงานราชการซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในแต่ละกรณียืมเงินตรองจ่าย เพื่อเบิกจ่ายคำตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่นได้โดยถือปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๔๗ ให้สำนักงานขอตั้งงบประมาณประจำปีเพื่อดำเนินการตามระเบียบนี้ และกรณีงบประมาณประจำปีที่ได้รับไม่เพียงพอ ก็ให้กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการสนับสนุนค่าใช้จ่ายการดำเนินงานตามที่สำนักงานร้องขอได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖

สันติ พร้อมพัฒน์

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

ปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ

ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ

ว่าด้วยคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการประจำจังหวัด

พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ว่าด้วยคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการประจำจังหวัดให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ (๓) และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติจึงกำหนดระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติว่าด้วยคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการประจำจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติว่าด้วยคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการประจำจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๔

ข้อ ๔ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการประจำจังหวัดซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้ง ประกอบด้วย

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือรองผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งได้รับมอบหมาย เป็นประธานอนุกรรมการ

(๒) นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด เป็นรองประธานอนุกรรมการคนที่หนึ่ง

(๓) พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด เป็นรองประธานอนุกรรมการคนที่สอง

(๔) ประธานสภาคนพิการทุกประเภทประจำจังหวัด เป็นรองประธานอนุกรรมการคนที่สาม

(๕) เกษตรและสหกรณ์จังหวัด จัดหางานจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ท้องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ท้องถิ่นจังหวัด พาณิชยจังหวัด โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด แรงงานจังหวัด สถิติจังหวัด ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาคหรือผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด แล้วแต่กรณี ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด และผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัด เป็นอนุกรรมการ

(๖) ผู้แทนสมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทยประจำจังหวัดหนึ่งคนซึ่งนายกสมาคมแต่งตั้ง เป็นอนุกรรมการ

(๗) ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เป็นอนุกรรมการ

(๘) นายกษมาคมหรือประธานกรรมการบริหารองค์กรของคณพิการซึ่งเป็นสมาชิกหรือสาขาขององค์กรคณพิการแต่ละประเภทในจังหวัด องค์กรละหนึ่งคนตามบัญชีรายชื่อที่องค์กรคณพิการแต่ละประเภทได้รับรององค์กรไว้ที่สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคณพิการแห่งชาติ เป็นอนุกรรมการ

(๙) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับการเลือกจากผู้แทนองค์กรด้านคณพิการหรือองค์กรอื่นใดที่ให้บริการแก่คณพิการซึ่งได้รับการรับรองมาตรฐานตามมาตรา ๖ (๑๐) เฉพาะที่มีสำนักงานตั้งอยู่ในจังหวัดไม่เกินห้าคน เป็นอนุกรรมการ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเลือกให้เป็นตามที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด เว้นแต่ไม่มีองค์กรหรือมีแต่ไม่ครบ ก็ไม่ต้องจัดให้มีการเลือกก็ได้

(๑๐) ประธานหอการค้าจังหวัด เป็นอนุกรรมการ

(๑๑) ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัด เป็นอนุกรรมการ

(๑๒) ผู้อำนวยการศูนย์บริการคณพิการระดับจังหวัด เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

ในระหว่างที่ยังไม่มีอนุกรรมการ (๑๒) ให้พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด เป็นอนุกรรมการและเลขานุการไปพลางก่อน หรือจะแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดเป็นอนุกรรมการและเลขานุการก็ได้

ให้ประธานอนุกรรมการแต่งตั้งข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนึ่งคน และเจ้าหน้าที่ของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคณพิการแห่งชาติที่ปฏิบัติงานในจังหวัดเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

อนุกรรมการตาม (๔) (๘) และ (๙) ต้องไม่เป็นบุคคลที่มีประวัติเสียหายในการกู้เงินหรือการรับเงินอุดหนุนโครงการจากกองทุน เว้นแต่ได้ดำเนินการแก้ไขมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ทั้งนี้ หากพบว่าบุคคลนั้นมีประวัติเสียหายในเรื่องดังกล่าว ให้ผู้นั้นพ้นจากหน้าที่ และให้คณะอนุกรรมการประกอบด้วยอนุกรรมการเท่าที่มีอยู่

อนุกรรมการตาม (๔) และ (๘) ต้องเป็นผู้ที่มีบัตรประจำตัวคณพิการ หรือกรณีเป็นผู้ดูแลคณพิการต้องเป็นผู้ที่มีชื่อในบัตรประจำตัวคณพิการ ทั้งนี้ หากพบว่าบุคคลนั้นไม่มีบัตรประจำตัวคณพิการหรือไม่มีชื่อในบัตรประจำตัวคณพิการให้ผู้นั้นพ้นจากหน้าที่ และให้คณะอนุกรรมการประกอบด้วยอนุกรรมการเท่าที่มีอยู่

อนุกรรมการตาม (๘) ได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานสภาคณพิการทุกประเภทประจำจังหวัดแล้ว ให้องค์กรคณพิการประเภทนั้น ๆ เสนอชื่อบุคคลอื่นในองค์กรแห่งนั้นเป็นอนุกรรมการแทน

อนุกรรมการตาม (๙) ต้องไม่เป็นกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ขององค์กรตาม (๔) และ (๘) ในจำนวนนี้ต้องเป็นผู้แทนองค์กรเพื่อคณพิการอย่างน้อยหนึ่งคน เว้นแต่ไม่มีองค์กรได้รับการรับรองตามมาตรา ๖ (๑๐) ในจังหวัด

ข้อ ๕ การดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของอนุกรรมการตามข้อ ๔ (๔) (๖) (๗) และ (๘) ให้เป็นไปตามที่องค์กรผู้เสนอชื่อกำหนด และอนุกรรมการตามข้อ ๔ (๙) ให้มีวาระ

การดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับตั้งแต่วันที่ได้รับเลือก และให้นำความตามมาตรา ๗ และมาตรา ๘ มาใช้บังคับกับการพ้นจากตำแหน่งของอนุกรรมการดังกล่าวโดยอนุโลม

ข้อ ๖ การประชุมของคณะอนุกรรมการ ต้องมีอนุกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนอนุกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

กรณีที่ประธานอนุกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานอนุกรรมการตามลำดับทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานอนุกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้อนุกรรมการซึ่งมาประชุมเลือกอนุกรรมการคนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่แทน

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก อนุกรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ให้มีการประชุมคณะอนุกรรมการไม่น้อยกว่าปีละหกครั้ง

ข้อ ๗ ให้คณะอนุกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการประจำจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ประกาศกำหนดแผนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการจังหวัด ยุทธศาสตร์ โครงการการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในจังหวัดให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ โดยบูรณาการให้เข้ากับแผนพัฒนาจังหวัดหรือแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนั้น ๆ

(๒) ประสานการดำเนินงานเกี่ยวกับคนพิการกับทุกภาคส่วน สนับสนุนหน่วยงานที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับคนพิการ ประสานทรัพยากร ตลอดจนระดมทุนเพื่อสนับสนุนกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในจังหวัด

(๓) พิจารณาอนุมัติการจ่ายเงิน อนุมัติโครงการ กำหนดวงเงินและค่าใช้จ่ายเพื่อสนับสนุน แผนงานโครงการและการขอกู้ยืมเงินทุนประกอบอาชีพของคนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการตามที่คณะอนุกรรมการบริหารกองทุนได้มอบหมาย และกำกับดูแล ติดตามการปฏิบัติตามแผนงานโครงการและการกู้ยืมเงินของคนพิการในจังหวัด

(๔) ตรวจสอบ ติดตาม และแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของคนพิการ สวัสดิการ การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการ และความช่วยเหลืออื่นตามที่กฎหมายกำหนด

(๕) กลั่นกรองแผนงานหรือโครงการเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในจังหวัด ตามที่คณะอนุกรรมการบริหารกองทุนหรือคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ มอบหมาย แล้วแต่กรณี

(๖) ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานและความเข้มแข็งขององค์กรด้านคนพิการและ ศูนย์บริการคนพิการภายในจังหวัด

(๗) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อช่วยเหลือคณะอนุกรรมการตามความเหมาะสม

(๘) ดำเนินการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดหรือคณะกรรมการมอบหมาย

ข้อ ๘ ให้คณะกรรมการตามระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติว่าด้วยการแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการประจำจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๔ ยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ข้อ ๙ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติรักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจกำหนดวิธีปฏิบัติตลอดจนกำหนดแบบเอกสารต่าง ๆ เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖

สันติ พร้อมพัฒน์

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

ปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ

ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ
ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับศูนย์บริการคนพิการ
พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดให้มีการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการทุกระดับ ให้เป็นไปอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ (๗) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และมาตรา ๒๐/๓ และมาตรา ๒๐/๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับศูนย์บริการคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ศูนย์” หมายความว่า ศูนย์บริการคนพิการทั่วไป

“ผู้ยื่นคำขอจัดตั้งศูนย์” หมายความว่า ผู้แทนองค์กรด้านคนพิการหรือองค์กรอื่นใดที่ให้บริการแก่คนพิการซึ่งได้รับการรับรองมาตรฐานตามมาตรา ๖ (๑๐) ผู้แทนราชการส่วนท้องถิ่น หรือผู้แทนหน่วยงานภาครัฐ

“ผู้ดำเนินการศูนย์” หมายความว่า กลุ่มบุคคลที่เป็นคณะกรรมการบริหารศูนย์และผู้จัดการศูนย์

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์กรการบริหารส่วนจังหวัด องค์กรบริหารส่วนตำบล เทศบาล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา หรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ

ข้อ ๔ ให้ผู้อำนวยการรักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจกำหนดแบบเอกสารและวิธีปฏิบัติอื่นใดให้เป็นไปตามระเบียบนี้

หมวด ๑

การกำหนดประเภทศูนย์บริการคนพิการ

ข้อ ๕ ศูนย์บริการคนพิการตามระเบียบนี้มีสองประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) ศูนย์บริการคนพิการทั่วไป ได้แก่ ศูนย์บริการคนพิการที่จัดตั้งโดยองค์กรด้านคนพิการหรือองค์กรอื่นใดที่ให้บริการแก่คนพิการซึ่งได้รับการรับรองมาตรฐานตามมาตรา ๖ (๑๐) ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานภาครัฐ เพื่อให้บริการแก่คนพิการในระดับพื้นที่ หรือตามประเภทความพิการหรือให้บริการแก่คนพิการเป็นการเฉพาะในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

(๒) ศูนย์บริการคนพิการระดับจังหวัด ได้แก่ ศูนย์บริการคนพิการที่จัดตั้งโดยสำนักงานเพื่อส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานเกี่ยวกับการจัดบริการของศูนย์บริการคนพิการทั่วไป และดำเนินการอื่นเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการภายในจังหวัด

หมวด ๒

ศูนย์บริการคนพิการทั่วไป

ข้อ ๖ ในกรณีราชการส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานภาครัฐเป็นผู้ยื่นคำขอจัดตั้ง โดยให้ผู้มีอำนาจทำการแทนองค์กรยื่นคำขอจัดตั้งต่อผู้อำนวยการหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาอนุญาต ทั้งนี้ ตามแบบที่ผู้อำนวยการกำหนด พร้อมด้วยเอกสารหลักฐาน จำนวน ๓ ชุด ดังต่อไปนี้

(๑) ร่างข้อบังคับหรือระเบียบของศูนย์ อย่างน้อยประกอบด้วยชื่อศูนย์ สถานที่ตั้งศูนย์ วัตถุประสงค์ โครงสร้างและการบริหารงาน การให้บริการ และคุณภาพการให้บริการ

(๒) รายชื่อผู้ดำเนินการศูนย์

(๓) แผนผังแสดงสถานที่ตั้งของศูนย์

สถานะของศูนย์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับที่หน่วยงานหรือองค์กรแห่งนั้นกำหนด

ข้อ ๗ ในกรณีองค์กรด้านคนพิการหรือองค์กรอื่นใดที่ให้บริการแก่คนพิการซึ่งได้รับการรับรองมาตรฐานตามมาตรา ๖ (๑๐) เป็นผู้ยื่นคำขอจัดตั้งศูนย์ โดยให้ผู้มีอำนาจทำการแทนองค์กรยื่นคำขอจัดตั้งพร้อมเอกสารตามข้อ ๖ และเอกสารเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

(๑) หลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิในการใช้สถานที่และอาคารที่จะขอจัดตั้งเป็นศูนย์ โดยให้ผู้ยื่นคำขอจัดตั้งศูนย์แสดงหนังสือยินยอมจากเจ้าของสถานที่หรืออาคาร

(๒) ข้อบังคับหรือตราสารขององค์กร

(๓) เอกสารที่ได้รับการรับรองมาตรฐานตามมาตรา ๖ (๑๐)

(๔) คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ยื่นคำขอจัดตั้งศูนย์ และผู้ดำเนินการศูนย์ทั้งในนามบุคคลธรรมดา และนิติบุคคล ดังต่อไปนี้

(ก) อายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์ และจบการศึกษาไม่น้อยกว่าภาคบังคับ

(ข) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ไม่มีประวัติการกระทำผิดต่อคนพิการหรือละเมิดสิทธิคนพิการ

(ค) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษซึ่งไม่เป็นความผิดที่คนพิการหรือองค์กรด้านคนพิการเป็นผู้เสียหาย

(ง) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

ผู้ดำเนินการศูนย์ตามวรรคหนึ่ง ต้องมีบุคคลที่มีสัญชาติไทยเกินกึ่งหนึ่ง เว้นแต่มีกฎหมายว่าด้วยการนั้นกำหนดเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๘ สถานที่ยื่นคำขอจัดตั้งศูนย์ ในเขตท้องที่กรุงเทพมหานครให้ยื่นคำขอที่สำนักงานในจังหวัดอื่นให้ยื่นที่ศูนย์บริการคนพิการระดับจังหวัด

ข้อ ๙ เมื่อได้รับคำขอตามข้อ ๘ พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับคำขอตามข้อ ๘ ตรวจสอบคำขอและเอกสารหลักฐานนั้น และตรวจสอบด้วยว่าอาคาร สถานที่ สภาพแวดล้อมเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย ตลอดจนผู้ดำเนินการศูนย์ ระเบียบ หรือข้อบังคับการดำเนินงานของศูนย์นั้น เป็นไปตามระเบียบนี้หรือไม่ หากเห็นว่าถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้ผู้อำนวยการ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี ออกใบอนุญาตจัดตั้งศูนย์ให้แก่ผู้ยื่นคำขอจัดตั้งศูนย์นั้น

ในกรณีการยื่นคำขอการจัดตั้งศูนย์โดยผู้แทนองค์กรของคนพิการแต่ละประเภท ให้คำนึงถึงการให้บริการตามประเภทความพิการนั้นด้วย

หากตรวจพบว่ามีข้อใดไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ให้แจ้งผู้ยื่นคำขอจัดตั้งศูนย์เพื่อดำเนินการแก้ไขภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง หากไม่ดำเนินการแก้ไขภายในเวลาที่กำหนด ให้จำหน่ายคำขอได้แบบใบอนุญาต และใบแทนใบอนุญาตเกี่ยวกับการจัดตั้งศูนย์ ให้เป็นไปตามผู้ว่าการกำหนด

ข้อ ๑๐ ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาออกใบอนุญาตให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับตั้งแต่วันยื่น

คำขอ ให้ใบอนุญาตมีอายุสี่ปีนับแต่วันออกใบอนุญาต และให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอต่ออายุก่อนใบอนุญาตหมดอายุอย่างน้อยสามสิบวัน และให้พิจารณาแล้วเสร็จภายในสามวันทำการนับตั้งแต่วันยื่นคำขอ

ให้ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ดำเนินการศูนย์ด้วย

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งศูนย์ประสงค์จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขอาคารศูนย์ ย้ายที่ตั้งศูนย์บริการคนพิการ ตลอดจนเปลี่ยนแปลงผู้ดำเนินการศูนย์ ระเบียบหรือข้อบังคับการดำเนินงาน ให้แจ้งเป็นหนังสือต่อผู้ออกใบอนุญาตหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายเพื่อขอความเห็นชอบไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนที่จะมีการเปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือย้าย แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๒ ให้ศูนย์มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้บริการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ สวัสดิการ และความช่วยเหลือตามที่คนพิการร้องขอ และตามที่หน่วยงานของรัฐกำหนด รวมทั้งการให้คำปรึกษาหรือช่วยดำเนินการเกี่ยวกับการขอใช้สิทธิประโยชน์แก่คนพิการ

(๒) เรียกตัวแทนคนพิการให้ได้รับสิทธิประโยชน์สำหรับคนพิการ หรือขอให้จัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ให้บริการความช่วยเหลือในการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐาน การฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ การฝึกอาชีพ และการจัดหางานให้แก่คนพิการ

(๔) ให้บริการความช่วยเหลือคนพิการหรือผู้ที่มีแนวโน้มจะพิการให้ได้รับการดูแล รักษาพยาบาล และฟื้นฟูสมรรถภาพ หรือได้รับเครื่องมือหรืออุปกรณ์ตามความต้องการจำเป็นพิเศษเฉพาะบุคคล

(๕) ประสานความช่วยเหลือกับหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบเพื่อให้ความช่วยเหลือคนพิการตามประเภทความพิการ

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการ หรือสำนักงาน หรือศูนย์บริการคนพิการระดับจังหวัด มอบหมาย

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต

ข้อ ๑๓ ศูนย์อาจยกเลิกกิจการได้ภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ได้รับใบอนุญาตในการจัดตั้งศูนย์ยื่นคำขอให้ยกเลิกศูนย์ต่อผู้มีอำนาจออกใบอนุญาต

(๒) ผู้อำนวยการหรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่งให้ยกเลิก เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงทางการสอบสวนว่าการดำเนินการของศูนย์มีพฤติการณ์ไม่เป็นตามวัตถุประสงค์และข้อบังคับ ไม่สุจริต หรือมิได้ดำเนินกิจการติดต่อกันเกินสองปี หรือองค์การที่ยื่นคำขอถูกเพิกถอนการรับรองมาตรฐานองค์กรตามมาตรา ๖ (๑๐)

กรณีศูนย์ที่จัดตั้งโดยราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานภาครัฐ และมีกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้นเป็นการเฉพาะแล้ว ให้ถือปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้นก่อนด้วย

ข้อ ๑๔ เมื่อมีการยกเลิกศูนย์ ให้เงินคงเหลือจากการได้รับการสนับสนุนจากส่วนราชการใด ให้คืนแก่ส่วนราชการนั้น

กรณีมีการยกเลิกศูนย์ ให้ผู้ดำเนินการศูนย์ประสานงานและส่งต่อผู้รับบริการให้กับศูนย์หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่ถูกลบเลิกศูนย์ ให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตอุทธรณ์ต่อผู้ออกคำสั่งตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

ข้อ ๑๖ ให้ศูนย์ได้รับการสนับสนุนด้านการเงินหรือด้านอื่นตามระเบียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กำหนด หรือได้รับเงินสนับสนุนจากกองทุนตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๓

ศูนย์บริการคนพิการระดับจังหวัด

ข้อ ๑๗ ให้จัดตั้งศูนย์บริการคนพิการระดับจังหวัดในสังกัดสำนักงานขึ้น เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตพื้นที่จังหวัด

การจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการระดับจังหวัดขึ้นในจังหวัดใด ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ข้อ ๑๘ ให้ศูนย์บริการคนพิการระดับจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) สำรวจ ศึกษา วิเคราะห์ และติดตามสภาพและปัญหาเกี่ยวกับคนพิการในเขตพื้นที่จังหวัด
(๒) ประสาน คัดกรอง และส่งต่อคนพิการหรือผู้ที่มีแนวโน้มว่าจะพิการ ให้แก่ศูนย์หน่วยงานของรัฐ หรือเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้รับการดูแล รักษาพยาบาลและฟื้นฟูสมรรถภาพที่เหมาะสม

(๓) ประสานงานและร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่เกี่ยวข้องเพื่อนำนโยบายและยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ และจัดทำแผนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการจังหวัด รวมทั้งบูรณาการแผนดังกล่าวเข้ากับแผนพัฒนาจังหวัดหรือท้องถิ่น

(๔) จัดทำทะเบียน ฐานข้อมูล และให้บริการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการภายในจังหวัด

(๕) ส่งเสริม สนับสนุน กำกับ ดูแล และอำนวยความสะดวกด้านอาคาร สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ ยานพาหนะ เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนบริการทางวิชาการแก่ศูนย์ องค์กร ด้านคนพิการหรือองค์กรอื่นใด เพื่อบริการแก่คนพิการให้ได้มาตรฐาน

(๖) ให้บริการความช่วยเหลือเพื่อให้คนพิการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิทธิตามที่กฎหมายกำหนด เฉพาะในกรณีไม่มีศูนย์ให้บริการในเรื่องนั้น ๆ

(๗) ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล และรายงานเกี่ยวกับการได้รับสิทธิประโยชน์ของคนพิการ รวมถึงดำเนินการเกี่ยวกับการขจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่น ตามที่สำนักงานมอบหมาย

(๘) ปฏิบัติหน้าที่ฝ่ายวิชาการและเลขานุการของคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการประจำจังหวัด รวมทั้งทำหน้าที่ตรวจเยี่ยม กลั่นกรองคำขอกู้ยืมเงินทุนประกอบอาชีพและเงินสนับสนุนโครงการ

(๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น หรือตามที่คณะกรรมการหรือสำนักงานมอบหมาย

ข้อ ๑๙ ให้สำนักงานจัดสรรอัตรากำลังหรือจัดจ้างบุคลากร และจัดสรรงบประมาณประจำป
หรือให้คณะกรรมการบริหารกองทุนอุดหนุนเงินจากกองทุนเพื่อให้เกิดการปฏิบัติหน้าที่ของศูนย์บริการ
คนพิการระดับจังหวัดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

หมวด ๔

มาตรฐานการดำเนินการและการให้บริการแก่คนพิการของศูนย์บริการคนพิการ

ข้อ ๒๐ ให้ศูนย์บริการคนพิการแต่ละประเภทมีมาตรฐานการดำเนินการและมาตรฐาน
การให้บริการแก่คนพิการตามเกณฑ์ชี้วัดที่สำนักงานประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ข้อ ๒๑ ให้สำนักงานสนับสนุนทางวิชาการ งบประมาณ บุคลากรและความช่วยเหลืออื่นใด
ตามความจำเป็นและเหมาะสม รวมทั้งติดตามตรวจสอบ และกำกับการดำเนินงานของศูนย์ให้เป็นไปตาม
เกณฑ์ชี้วัดการดำเนินงานและการให้บริการตามข้อ ๒๐

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖

สันติ พร้อมพัฒน์

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

ปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ